

ES FLORS DETH NÒSTE PRAT

E de nau aué se gèlen es flors qu'abiten nòste prat,
m'assegures que i aurà primauera enguan?
E s'aguest còp s'i neguèsse, ditz-me, qui la poderie jutjar?
Sabes qué li hè mau ath cèu que l'è entenut plorar encara?
Sabes quin ei eth sòn dolor e s'a bèth un que la consòle?

Coma ua gota cre governar er ocean,
coma un audèth que cre governar eth vent,
Se coneishes qui a escuelhut es ores qu'a de lúder Lua era sua lutz,
se me jures qu'as era clau que daurís era pòrta de ben e mau.

Seguís dromint un sonni en qu'èm es senhors deth mon.
Ès convençut qu'as tot eth dret a exigir
que mos pòrten era ploja, qu'eth Solei non s'amòrte aué
e que non arribe era mòrt, que non auem agut temps.
Que mos pòrten mès aire ja, qu'es primaueres baishen deth cèu,
e que guarisquen es nòstes flors.